

staaet i Tjenestemændenes Rækker, vilde kunne have gaaet ind under den almindelige Regel, som vi har slaaet fast i de Lovforslag, vi har vedtaget her i Tinget om Løntillæg og Dyrtidstillæg til Statens Tjenestemænd. Naar det er slaaet fast, at en Stilling faktisk er en Tjenestemandstilling, er der ingen Fordel for Staten ved at lade den staa som honorarlønnet; det er kun det, jeg har ment med den Henstilling, jeg rettede til den højtærede Finansminister.

Til det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Vesterager), vil jeg sige, at vi fra vor Side har ikke fremsat noget Ønske om Nedsættelse af Udvalg, men da det er ønsket fra anden Side, vil vi selvfølgelig, Traditionen tro, ikke modsætte os dette, og jeg imødeser derfor, at Lovforslaget bliver henvist til det Udvalg, som det ærede Medlem nævnte. Men jeg vil dog henstille, at det bliver en hurtig Behandling, som finder Sted i dette Udvalg.

Vesterager: Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke kunde tiltræde de Tanker, jeg fremsatte. Jeg mener, at man ikke uden videre under den ekstraordinære Tilstand, vi lever under, kan henvise til, hvad der blev bevilget i Fjor; det maa være Opgaven nogenlunde at finde, hvad der er retfærdigt overfor de forskellige Funktionærer og Tjenestemænd. Det maa være Opgaven at yde Retfærdighed ogsaa overfor de Mennesker, her er Tale om, og jeg maa fastholde mit Ønske om, at denne Sag bliver henvist til Lønningsudvalget.

Andreasen: Under Hensyn til den Oplysning, den højtærede Minister fremsatte, at det var hans Agt at søge disse Godtgørelser udbetalt inden Jul, maa jeg meget beklage, at der her er fremsat Krav om Sagens Henvisning til Udvalg. Jeg vil ligeledes beklage, at man kræver Sagen henvist til Lønningsudvalget. Vi har i Folketinget haft en staaende Institution, Kontorholdsudvalget, som har arbejdet med disse ret udviklede Emner gennem mange Aar, og skal disse Lovforslag henvises til Udvalg, burde det være et Udvalg som dette. Det vil neppe være heldigt her at komme ind paa en Drøftelse af, hvorvidt en hel Del af de paagældende burde statsansættes. Gennemgaar man Listerne over de vedkommende, vil man se, at for langt over Halvdelen af disse Mennesker drejer det sig

om en Bifortjeneste. Der er adskillige imellem dem, f. Eks. Andenfuldmægtige paa Amtstuerne, som jeg i sin Tid har gjort mig til Talsmand for skulde have Statsansættelse, og det er muligt, at man kunde komme den Vej ud. Forholdet med Hensyn til Amtstuerne er nemlig det vigtigste og det mest udviklede i hele Kontorholdsvederlagsspørgsmaalet. Vi har tidligere drøftet dette Forhold med Ministeren, og Ministeren har lovet, naar Tid og Lejlighed er dertil, at fremsætte Forslag om en fuldstændig Omorganisation af Amtstuernes Forhold. Denne Omordning er i høj Grad paakrævet, ikke mindst fordi den Maade, hvorpaa Amtsforvalterne lønnes, langt fra er tidssvarende. Vi har en enkelt Amtsforvalter, Amtsforvalteren i Hillerød, som er den næsthøjest lønnede Embedsmand i Landet, nemlig den højest lønnede næst efter Statsbanernes Generaldirektør. Jeg vil fraraade Nedsættelsen af et Udvalg, ikke mindst fordi Ministeren gjorde gældende, at det var Meningen at skaffe de vedkommende denne Hjælp før Jul, og jeg beklager meget, at der her er rejst Spørgsmaal om Henvisning til et Udvalg.

Mølgaard-Nielsen: Fra vor Side foreslaar vi ikke denne Sag henvist til et Udvalg. I Fjor gik alle disse 4 Lovforslag uden Omtale igennem Tinget; da var der ikke Tale om Udvalg, og vi har heller ikke tænkt, at der i Aar skulde nedsættes et Udvalg. Men da der nu er fremkommet Forslag om Udvalg, er det en Selvfølge, at vi ikke vil modsætte os det.

Overfor det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) vil jeg indrømme, at det af ham omtalte Forhold tidligere har ligget ham meget paa Sinde; særlig ved anden Behandling af Lovforslaget i Fjor fremdrog han det, og Ministeren gav ham egentlig der, synes jeg, fyldestgørende Oplysninger. Han var glad og tilfreds med Ministerens Stilling den Gang, og jeg antager ogsaa, at han nu har følt sig tilfredsstillet med Ministerens velvillige Svar paa hans Udtalelser.

Jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig Udvalg, men jeg ved dog ikke, hvilket Udvalg jeg vil tilraade at henvise Lovforslaget til. Thi det er jo rigtigt, at Lønningsudvalget faar til Behandling de Spørgsmaal i andre Lovforslag, som vedrører Lønningerne, og derfor vil det vistnok være naturligt, at dette Lovforslag henvises til Lønningsudvalget. Men paa den anden Side maa jeg indrømme, at det ærede Medlem fra Næstved ogsaa har